

מסכת ביצה

פרק ב

א. יומם טוב שחל להיות ערב שבת, לא יבשיל אדם בתקלה מיום טוב לשבת, אבל מвшיל הוא ליום טוב, ואם הותיר, הותר לשבת, ועוזשה תבשיל מערב يوم טוב וסומך עליו לשבת. בית שמאי אומרים, שני תבשילים. ובית הלל אומרים, תבשיל אחד. ושווין ברג וביביצה שעליו שחון שני תבשילים. אכלו או שאבד, לא יבשיל עליו בתקלה. ואם שיר ממפו כל שהוא, סומך עליו לשבת:

ב. חל להיות אחר השבת, בית שמאי אומרים, מטבילים את הכל מלפני השבת, ובית הלל אומרים, כלים מלפני השבת, ואדם בשבת:

ג. ושווין שמשיקין את המים בכלי אבו לטהרו, אבל לא מטבילים. ומטבילים מגב לגב ומחבורה לחבורה:

ד. בית שמאי אומרים, מביאין שלמים ואין סומכין עליהם, אבל לא עולות. ובית הלל אומרים, מביאין שלמים ועולות וסומכין

ה. בית שמאו אומרים, לא יHAM אָדָם חַמְיוֹן לְרִגְלֵיו, אֶלָּא אִם כֵּן רָאוּיוֹן לְשַׁתְּיָה. ובית היל מתיירין. עוזשה אָדָם מְדוּרָה וּמְתַחְמָם כְּנֶגֶךְ:

ו. שלשה דברים רבנן גמליאל מהמיר כדורי בית שמאו, אין טומניון את החמיון מיום טוב לשבת, ואין זוקפין את המנורה ביום טוב, ואין אופין פתין גרייצין אלא רקיקין. אמר רבנן גמליאל, מימייהן של בית אבא לא היו אופין פתין גרייצין, אלא רקיקין. אמרו לו, מה בעשה לבית אביך, שהיו מוחמירים על עצמן ומתקלין לכל ישראל, להיות אופין פתין גרייצין וחרוי:

ז. אף הוא אמר שלשה דברים להקל, מכבדין בין המטוות, ומכחין את המגמר ביום טוב, ועושין גדי מקלס בלילי פסחים. וחייבים אוסרין:

ח. שלשה דברים רבי אלעזר בן עזריה מפיר, וחכמים אוסרין. פרתו יוצאה ברכזעה שבין קרגינה, ומקרדין את הבהמה ביום טוב, ושוחקין את הפלפלין ברכחים שללהם. רבי יהודה אומר, אין מקרדין את הבהמה ביום טוב, מפני שעוזשה חבורה, אבל מקראכין. וחכמים אומרים, אין מקרדין, אף לא מקראכין:

ט. **הַרְחִים** **שֶׁל** פָּלָפְלִין

טְמֵאָה, מַשׁוֹם שְׁלֵשָׁה כְּלִים, מַשׁוֹם כְּלִי
קָבוֹל, וַמַּשׁוֹם כְּלִי מִתְכּוֹת, וַמַּשׁוֹם כְּלִי כְּבָרָה:

י. עֲגָלָה שֶׁל קָטָן טְמֵאָה מִדְרָס וְגַטְלָת בְּשִׁבְתָה, וַיְאִינָה גַּרְגָּת אֶלְאָ
עַל גַּבְיוֹ כְּלִים. רַבִּי יְהוֹדָה אָוָם, כֹּל הַכְּלִים אֵין גַּרְגָּרִין חוֹזֶץ
הָעֲגָלָה, מִפְנֵי שֶׁהִיא כּוֹבַשָּׂת: